

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 499 יום ה' 25 ביוני 2009

השבוע בגיליון

החל מיום 1.7.09 – המע"מ עולה ל – 16.5% // הצעת חוק "עוקף ורד פריי" – תיקון 171 לפקודה // נחתמה בראשי תיבת אמנת מס חדשה ישראל – גרמניה. עליית מע"מ על עסקה ויבוא טובין מ- 15.5% ל- 16.5%.

שבח – רכישת מקרקעין לפני תחילת חוק המיסוי // שבח – שימוש במישרין ואי מתן פטור לעמותה // מע"מ – שריפת ספרים אינה פוסלת אותם אוטומטית // מע"מ – דחיית טענה לאבדן ספרים בשריפה. קמפיין נגד מעלימי מס // אי רישום תקבולים בפ"ת // עשרות מסעדות נחקרו // 2 עו"ד חשודים // לשכת רו"ח מתכוננת לבחירות.

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

החל מיום 1.7.09 - המע"מ עולה ל- 16.5%

עפ"י הצו, הועלה שיעור המע"מ מ-15.5% ל-16.5%, החל מיום 1.7.09 ועד 31.12.2010. (הערת מערכת - ר' מאמר בעמוד 2)

♦ ביום 22.6.09 פורסם בקובץ תקנות 6785, [צו מס ערך \(שיעור המס על עסקה ועל יבוא טובין\) \(הוראת שעה\), התשס"ט-2009.](#)

הצעת חוק "עוקף ורד פריי" - תיקון 171 לפקודה

מפורשות שהוצאות השגחה על ילדים אינן מותרות בניכוי, הוצאה זו מותרת בניכוי מכוח הוראת סעיף 17 לפקודה. נוסף על כך שינה ביהמ"ש העליון את ההלכה ולפיה תנאי להכרה בהוצאה לצורכי מס הוא שאותה הוצאה משתלבת בתהליך הפקת ההכנסה ובמבנה של מקור ההכנסה, ומהווה חלק בלתי נפרד מהם (מבחן האינצידנטליות) וקבע, כי די בזיקה ממשית וישירה בין ההוצאה לבין ייצור ההכנסה, לפיכך מוצע לתקן הסעיף.

♦ בנוסף מוצע לקבוע, החל בשנת המס 2015, כי תינתן נקודת זיכוי נוספת לנשים ולהורים במשפחות חד-הוריות, בעד כל ילד, משנת המס שלאחר שנת לידתו ועד לשנת המס שבה מלאו לו חמש שנים, וזאת בהתאם לתנאים הנקובים היום בפקודה. לגבי שנות המס 2011 עד 2014, מוצע לקבוע, כי תינתן נקודת זיכוי נוספת בעד כל ילד. כמו כן מוצע לתקן את חוק מס הכנסה שלילי בהתאם.

♦ ביום 22.6.09 פורסמה ברשומות, בספר הצעות חוק הממשלה 437, [הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה \(מס' 171 והוראות שעה\), התשס"ט-2009.](#) עפ"י הצעת החוק, מוצע לקבוע בסעיף 32 לפקודה באופן מפורש, כי לא יותרו בניכוי הוצאות שאינן משתלבות בתהליך הטבעי של הפקת ההכנסה ובמבנה הטבעי של מקור ההכנסה ושאינן מהוות חלק בלתי נפרד מהתהליך ומהמבנה האמורים, לרבות הוצאות נסיעה למקום ההשתכרות ובחזרה ממנו והוצאות שהוצאו לשם טיפול בילד או השגחה עליו או לשם טיפול באדם אחר או השגחה עליו.

♦ בדברי ההסבר נכתב, כי לאורך שנים נבנתה מדיניות המסים כך שהוצאות מהסוגים שנמנו לעיל, לא הותרו בניכוי. עם זאת, ועל אף המדיניות הפיסקלית שנבנתה על בסיסה של ההנחה, כי ההוצאות האמורות אינן מותרות, קבע בית המשפט העליון בפסק דינו בע"א 4243/08 ורד פרי נגד פקיד שומה גוש זן, כי בהעדר הוראת חוק הקובעת

נחתמה בראשי תיבות אמנת מס חדשה בין ישראל לגרמניה

ובגרמניה. האמנה מבוססת על אמנת המודל של ה-OECD ששמה דגש על מיסוי במדינת התושבות והפחתת המיסוי במדינה שבה מבוצעת הפעילות הכלכלית או שממנה משתלמות הכנסות פסיביות כדיבדנדים, ריבית ותמלוגים. לאחר החתימה הרשמית על האמנה וסיום הליכי אשרורה בישראל ובגרמניה, היא תחליף את האמנה הקודמת בין המדינות שנחתמה בשנת 1962.

♦ אמנה חדשה למניעת כפל מס בין ישראל לגרמניה נחתמה בראשי תיבות וזאת במסגרת מדיניות משרד האוצר לקידום אמנות מס חדשות עם מדינות מרכזיות החברות בארגון ה-OECD. עפ"י הודעת משרד האוצר, האמנה החדשה היא חלק מיישום תוכנית מקיפה שיוזם מינהל הכנסות המדינה במשרד האוצר, במטרה ליצור תשתית מיסויית מודרנית לתמרוץ ההשקעות ההדדיות ולהקלה על הפעילות העסקית המבוצעת על ידי חברות ויחידים בישראל



עליית מע"מ על עסקה ויבוא טובין מ- 15.5% ל- 16.5% רחל אפרתי, רו"ח משרד רואת חשבון רחל אפרתי

תמורה כלשהי לפני המועד האמור, כולה או חלקה, יחול מועד החיוב במע"מ לגבי סכום ששולם במועד התשלום.

◆ כך לדוגמא, במידה והמקרקעין שנמכרו עברו לקונה לפני היום הקובע אזי יחול מע"מ בשיעור של 15.5% על מלוא מחיר העסקה; במידה ומקרקעין נמכרו אך טרם הועברו לרשות הקונה עד ליום הקובע, הרי שבגין כל תשלום שישולם עד ה- 30 ביוני 2009 יחול מע"מ בשיעור 15.5%, ועל כל תשלום שישולם מהיום הקובע יחול מע"מ בשיעור 16.5%.

4. מתן שירות

◆ במתן שירות על בסיס תקופתי, בדרך כלל יחול מע"מ בהתאם לשיעור המס החל בתקופה הרלוונטית.

◆ בשירות מתמשך שלא ניתן להפריד בין חלקיו, יחול מועד החיוב במועד גמר מתן השירות, כלומר, במידה והשירות הסתיים לאחר היום הקובע יוטל מע"מ בשיעור של 16.5%, וזאת גם אם הזמנת השירות נעשתה לפני היום הקובע. לעומת זאת, בשירות מתמשך שניתן להפריד בין חלקיו, יחול החיוב במע"מ על כל חלק שניתן בהתאם למועד גמר נתינתו.

◆ בשירות חד-פעמי יחול החיוב במע"מ עם נתינתו, משמע, שיעור המע"מ יקבע לפי מועד מתן השירות. כך, על שירות שניתן לפני ה- 1 ביולי 2009 יחול מע"מ בשיעור 15.5%, גם אם התמורה תשולם לאחר ה- 1 ביולי 2009.

5. עסקאות של חיובים תקופתיים

◆ בעסקאות של חיובים תקופתיים דוגמת חשמל, טלפון, גז וכו', מועד החיוב חל בדרך כלל אחת לחודשים, יחול שיעור המע"מ הרלוונטי לפי שיעור המע"מ החל במועד הצריכה, או, באופן יחסי לתקופות השונות, כך שבגין ימי הצריכה עד ל- 30 ביוני 2009 יחול מע"מ בשיעור 15.5%, ואילו לגבי התקופה החל מהיום הקובע יחול מע"מ בשיעור 16.5%.

6. עסקאות על בסיס מזומן

◆ בעסקאות שחל לגביהן חיוב במע"מ על בסיס מזומן, חל החיוב במע"מ בשיעור אשר תקף ביום התשלום. כלומר, בגין כל סכום שישולם לאחר היום הקובע יחול מע"מ בשיעור 16.5%.

◆ עסקאות החייבות במע"מ לפי בסיס מזומן עשויות להיות עסקאות השכרת נכסים, עסקאות של מתן שירותים בידי בעלי מקצועות חופשיים, עסקאות של דמי מנוי על עיתון, כתבי עת, הצגות וכו'.

◆ כך למשל, כאשר דמי המנוי לעיתון שולמו מראש לשנה לפני היום הקובע, יחול על העסקה מע"מ בשיעור 15.5%, גם אם העיתון יתקבל לאחר היום הקובע, ולהפך, במידה וניתן שירות בתקופה שלפני היום הקובע והתשלום בוצע לאחר היום הקובע, הרי שהמע"מ שיחול יהיה בשיעור 16.5%.

◆ שר האוצר, **מר יובל שטייניץ**, חתם על **צו (הוראת שעה)** שיעור המע"מ יהיה 16.5% ממחיר העסקה או הטובין, וזאת החל מיום 1 ביולי 2009 (להלן - **היום הקובע**), עד ליום 31 בדצמבר 2010.

◆ ככלל, מע"מ בשיעור 16.5% יחול כאשר מועד החיוב במס חל מהיום הקובע, ואילו מע"מ בשיעור 15.5% יחול לפני היום הקובע, לאמור, עד ליום 30 ביוני 2009. במידה וחשבונית המס כוללת עסקאות החייבות בשיעורי מע"מ שונים, יש לציין בנפרד על גבי החשבונית את מרכיבי העסקה לצד שיעורי המע"מ השונים.

מועד הוצאת חשבונית

◆ המועד להוצאת חשבונית יחול תוך 14 יום ממועד החיוב במע"מ, ולגבי עסקאות שהחיוב לגביהן הוא על בסיס מזומן המועד להוצאת החשבונית יחול תוך 7 ימים ממועד החיוב.

מועד הוצאת הודעת זיכוי

◆ הודעת זיכוי נועדה לתקן או לבטל חשבונית שהוצאה בעקבות עסקה שלא יצאה לפועל או בוטלה.

◆ סכום המע"מ הכלול בהודעות זיכוי ששיעור המע"מ הכלול בהן הוא 16.5% והן הוצאו לאחר היום הקובע, ייכלל בדוח התקופתי, במשבצת המיועדת לניכוי מס תשומות. הודעת זיכוי הבאה לתקן, לשנות או לבטל חיוב במע"מ שהוטל בעבר בשיעור של 15.5% תוצא אף היא בשיעור של 15.5%, וזאת גם אם הודעת הזיכוי תוצא לאחר היום הקובע.

מועד החיוב במס

◆ להלן יובאו מועדי החיוב הרלוונטיים לעסקאות של מכירת טובין, מכירת מקרקעין, מתן שירותים ויפורטו הנחיות כלליות לגבי עסקאות.

1. מכר טובין

◆ בעסקה של מכר טובין מועד החיוב במע"מ הוא מועד מסירתם לקונה. לגבי טובין שנמסרו לקונה לפני היום הקובע העסקה תחויב בשיעור של 15.5%, ואילו לגבי עסקה שמועד מסירת הטובין בגינה הוא לאחר היום הקובע תחויב העסקה במע"מ בשיעור 16.5%, וזאת גם אם התמורה תשולם לפני מועד זה.

◆ יודגש כי, אין קשר בין מועד התשלום לבין מועד החיוב במע"מ, כך לקוח שהזמין מוצר והמוצר יסופק במלואו לאחר היום הקובע, אזי יחול על מלוא מחיר העסקה מע"מ בשיעור של 16.5% גם אם שילם את מלוא התמורה או חלקה לפני שהמוצר נמסר בפועל או נמסר בחלקו.

2. יבוא טובין

◆ טובין שישוחררו מהמכס החל מהיום הקובע יוטל מע"מ בשיעור 16.5%.

3. מכירת מקרקעין

◆ בעסקאות של מכירת מקרקעין, מועד החיוב במע"מ הוא מועד מסירת החזקה במקרקעין לידי הקונה או לשימוש, או עם רישום המקרקעין על שמו של הקונה, לפי המוקדם. במידה ושולמה



רכישת מקרקעין לפני תחילת חוק המיסוי וע 1369/06 א.הרמן לפיד נ' מנהל מס שבח מרכז

אשר מסיבות שאינן תלויות בהם, נמנעה מהם האפשרות לרשום את זכויותיהם במקרקעין בלשכת רישום המקרקעין עד למועד מאוחר. רק במצב דברים הנכנס לגדר אחת החלופות של סעיף 1 לתקנות תוספת המס תחושב תוספת המס על פי השווי ההסטורי של המקרקעין.

◆ לאור כל זאת הייתי מציע לחברי לקבל את גישת המשיב לפיה בנסיבות המקרה יש לקבוע את שווי המקרקעין נכון ליום ההצהרה.

◆ אופן חישוב השווי ליום ההצהרה - הוראות תיקון מס' 5 "מענישות" את מי שהצהיר מאוחר מדי על זכויותיו בכך שהשווי ייקבע לפי יום ההצהרה ובשיעור המס של אותו יום. אינני סבור כי המחוקק התכוון כי גם השווי יחושב לפי זכויות הבנייה ביום ההצהרה, שכן כאן יכול להיווצר מצב לא סביר בעליל. אם נאמר כי ביום העסקה המכירה היעוד היה חקלאי וביום ההצהרה בנייה של מגדלי מגורים, הרי מכים את המצהיר המאוחר בשוטים ובעקרבים בכך שקובעים את השווי ליום ההצהרה ביעוד המורחב. גם כך הנישום המאוחר משלם תוספת מס ו/או מס רכישה בשיעור הגבוה מזה שהיה בעת העסקה המקורית ולפי שווי גבוה בהרבה עקב האיחור.

◆ לטעמי, יש לקבוע את זכויות הבנייה של המקרקעין כריקה וכפנויה כפי שהיו בשנת 1962 ליום ההצהרה ולכן אין אפשרות לקבל את השווי שנקבע על ידי המשיב. מאידך, זכויות הבנייה העיקריות הן הבנייה של 50% בקומת הקרקע, כאשר הבניה בקומות הנוספות פחותה בשוויין. למיטב ידיעתי השמאית והכלכלית שווי קרקע עם זכויות בנייה של 50% צריך להיות אכן שנטען על ידי העוררת בהפחתה של כ-40% (שהוא השווי של 2 הקומות העליונות). זהו כלל שמאי ידוע. ולכן הייתי ממליץ לחברי להעמיד את השווי ליום ההצהרה במצב ריק ופנוי על סך \$ 1,500,000. (סכום זה מהווה כ-60% מהשווי שנקבע על ידי המשיב בשומתו).

תוצאה:

◆ הערר התקבל בחלקו.

ניתן ביום 14.6.09

ב"כ העוררת: א.פסי, עו"ד (כונס נכסים).

ב"כ המשיב: א.וינשטיין, עו"ד.

◆ האם רכישת מקרקעין לפני תחילת חוק המיסוי שאינה נרשמת חייבת במס רכישה. אם התשובה חיובית, מהו המועד הקובע וכיצד מחשבים את השווי לצורך תשלום המס. זהו גדר המחלוקת.

◆ **לטענת העוררת**, לפי הדין שהיה קיים בעת רכישת המקרקעין, אדם שרכש זכות במקרקעין והעביר אותם לאחר, כך שאינו נרשם כלל בלשכת רישום המקרקעין, לא היה חייב בתשלום אגרת רישום וכי תיקון 5 לחוק המיסוי לא שינה מצב זה. לפי תיקון זה חובת התשלום חלה אך ורק לאחר מסירת ההצהרה. ולכן מי שהסב זכותו מבלי לרשמה קודם לכן משוחרר מהחוב. שווי הזכות ייקבע לפי זכויות הבניה בעת הרכישה ולא בעת ההצהרה. מאז שנרכשו המקרקעין הושבחו והוגדלו זכויות הבניה והמשיב הביא בחשבון את המצב התכנוני ביום ההצהרה.

◆ **לטענת המשיב**, עסקה חייבת בתשלום מס רכישה גם אם לא הוצהר עליה במועד ביצועה. גם אם המקרקעין נמכרו כבר לצד שלישי – הרי שחובת תשלום תוספת המס עדיין קיימת על העוררת. שווי הרכישה שקבע המשיב הינו בהתאם למהות הזכויות במקרקעין שנרכשה ע"י העוררת, לפי שווי מקרקעין נכון ליום ההצהרה – קרי: שווי מגרש ריק, על זכויות הבניה הקיימות בו במועד ההצהרה. טענת העוררת כאילו שווי הרכישה ביום ההצהרה הינו אפס מאחר ולא היו בידיה זכויות במועד ההצהרה – לאו טענה היא ויש לדחותה. העוררת לא הביאה כל ראיה לסתור את שווי הרכישה של המקרקעין שנקבע ע"י המשיב, לא הוצגה חו"ד שמאית ועל כן לא הרימה היא את נטל הראיה המוטל על כתפיה.

ועדת ערר מס שבח מקרקעין ת"א : י.בן שלמה, שופט (דימוס) - יו"ר, ד.מרגליות, עו"ד ושמאי מקרקעין-חבר, י.מונד, רו"ח-חבר:

◆ תקנות מס שבח מקרקעין (תוספת מס) (בסיס לקביעת שווי של זכות במקרקעין), התשל"ה – 1974 (להלן "תקנות תוספת המס") קובעות בסעיף 1 להן, את הבסיס לקביעת השווי של הזכות במקרקעין שנרכשה לפני תיקון מס' 5. כוונת המחוקק היתה להקל עם רוכשי מקרקעין,



שימוש במישרין ואי מתן פטור לעמותה וע 1062/06 מרכז רוחני ואח' נ' מנהל מס שבח

שנעשה על ידי המוסד הציבורי עצמו, מהווה חלק בלתי נפרד מהביצוע הישיר של מטרתו הציבורית של המוסד. בענין זה, נטל הראיה וההוכחה מוטל על כתפי הטוען לזכאות לפטור או להקלה ממס, להוכיח, כי נתקיימו לגבי התנאים המזכים אותו בפטור או הקלה במס.

♦ הועדה קבעה, כי עם השלמת הבניה נותרה הדירה הראשונה בבעלות העמותה, וזו העמידה אותה לשימושם של כב' הרב ובני משפחתו. ככל שעסקינן בהעמדת הדירה דן לשימוש, כאמור לעיל, הרי שלא ניתן לראות בכך שימוש במישרין, הן בפן העקרוני לאור הפסיקה והן בפן המסוים בבחינת מטרות העמותה.

הוסיפה הועדה וקבעה, כי בעת הבאת הראיות לא השכילה העמותה להציג ולו בדל ראיה אחת באשר למטרותיה. בניסיון לרפא מחדל זה צירף ב"כ העוררים לסיכומיו, ללא הסכמת הועדה, מסמכים המעידים לטענתו על מטרות העמותה. עפ"י החלטת הועדה, אפילו אם היתה מקבלת את המסמכים, עיון בהם מעלה, כי אין מטרות העמותה כוללות העמדת דירת מגורים לשימוש של כב' הרב ומשפחתו. לפיכך, אין מנוס מהקביעה, כי לא מגיע לעמותה הפטור המלא ויש לאשר את עמדת המשיב באשר להענקת פטור חלקי בלבד.

♦ באשר לשווי המכירה - קיבלה הועדה את טענת המשיב, כי בין העמותה לכב' הרב יש יחסים מיוחדים. העמדת הדירה לשימושם של כב' הרב ובני משפחתו, אינה שונה מהעמדת דירת שרד למגוריו של עובד כלשהו על ידי מעסיקו, ואשר זכות השימוש בה כפופה ונגזרת מחוזה ההעסקה וכפופה להמשך קיומו.

לפיכך, דחתה הועדה את טיעוני העוררים בנוגע לדירה הראשונה.

♦ **בענין הדירה השניה:** עסקינן בתקנה 9 לתקנות מיסוי מקרקעין הקובעת, כי "מוסד ציבורי" יהיה פטור ממס רכישה לגבי מכירת זכות במקרקעין, אם שוכנע המנהל כי המקרקעין משמשים או ישמשו בעתיד את המוסד במישרין בלבד. הועדה קבעה, כי אין כל מחלוקת, שהשימוש שעושה העמותה בדירה השנייה איננו שימוש במישרין, אלא שימוש בעקיפין בלבד. בפועל הסביר כב' הרב בעדותו, כי בדירה הנ"ל מתגורר כיום רב של שני בתי ספר שאינם של העמותה ומשלם דמי שכירות לעמותה. הועדה דחתה את טיעוני העוררים לענין זה, לאחר שקבעה, כי אין צורך להרבות נימוקים לעניין זה, שכן הפרשנות כאן נגזרת מן הפרשנות שהובאה ביחס לדירה הראשונה ביחס ל"שימוש במישרין".

תוצאה:

♦ שני העררים המאוחדים נדחו.

ניתן ביום 12.5.09

ב"כ העוררים: עו"ד י. פירוזמן.

ב"כ המשיב: עו"ד א. סמרה, פרק' מרכז (אזרחי).

♦ העררים דן עניינם בשני נכסים נפרדים, אשר אין כל קשר ביניהם: הראשון, דירת מגורים (להלן - "הדירה הראשונה") והשני, דירת מגורים באותו בנין (להלן - "הדירה השנייה"). הדירה הראשונה נרשמה בבעלות עמותת "מרכז רוחני אורות התורה" (להלן - "העמותה"), ושימשה למגוריה של משפחת הרב כהן דוד חירב (להלן - "הרב") עד למכירתה. הדירה השנייה נרכשה על ידי העמותה ומושכרת על ידי תמורת דמי שכירות.

♦ הדירה השנייה הינה דירה בת 4 חדרים בק"א. לאחר סיום הבניה, נותרה הדירה בבעלות העמותה. לטענת העוררים, הרב ובני משפחתו התגוררו בדירה מאז השלמת הבניה, ללא תמורה וללא הגבלת זמן. ביום 25.11.04 מכרה העמותה את הדירה הראשונה לעוררים 2-3. המחיר עליו הוצהר היה \$ 64,000. המשיב סירב לקבל השווי המוצהר וקבע את שווי המכירה על סך \$ 180,000. בנוסף סירב המשיב להעניק לעמותה פטור מלא מכל סעיף 61 לחוק מיסוי מקרקעין. והעניק לעמותה פטור חלקי, מכוח סעיף 61(ב)(2)(ב), דהיינו פטור של מחצית המס.

- ביום 19.4.05 רכשה העמותה את הזכויות בדירה השנייה, המהווה דירה בת 4 חדרים ששטחה כ-90 מ"ר בק"י בבנין הנדון וזאת תמורת \$ 165,000. לטענת העמותה, הדירה השנייה מיועדת להשכרה לרבנים ו/או מחנכים ומורים שהעמותה חפצה בשיכונם באזור. ועל כן טענה העוררת לפטור (חלקי) ממס רכישה מכוח תקנה 9 לתקנות מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה) (מס רכישה), התשל"ה - 1974 (להלן - "התקנות").

♦ **ביחס לדירה הראשונה:** התעוררו שתי מחלוקות, הראשונה, האם זכאית העמותה לפטור מלא מכוח סעיף 61 לחוק, קרי האם השימוש שעשתה העמותה בדירה (העמדת הדירה לשימושה של משפחת כבוד הרב) הינה שימוש במישרין על ידי העמותה אם לאו. והשנייה, מהו שווי המכירה. בסוגייה זו קיימת הסכמה באשר לשווי השוק של הדירה, אך קיימת מחלוקת האם מדובר בדירה פנויה, או שמא מדובר בדירה תפוסה (בין בדיירות מוגנת, בין בהענקת רישיון), שאזי יש לבצע הפחתה משווי השוק האמור. - **ביחס לדירה השנייה:** המחלוקת נוגעת לזכאות העוררת לפטור החלקי הקבוע בתקנה 9 לתקנות, וביתר פרוט - מהו השימוש שעושה העמותה בדירה, והאם מדובר בשימוש במישרין המצדיק את הפטור.

ועדת ערר מס שבח מקרקעין ת"א: י.בן שלמה, שופט (דימוס) - יו"ר, ז.מרגליות, עו"ד ושמאי מקרקעין-חבר, י. מונד, רו"ח-חבר:

♦ **בענין הדירה הראשונה:** הועדה קבעה, כי המבקש להיכנס בד' אמותיו של סעיף 61(ב)(1) לחוק המיסוי על מנת לזכות בפטור ממס, נדרש להוכיח קיומם של התנאים המצטברים הבאים: א. נעשה שימוש במקרקעין. ב. השימוש במקרקעין נעשה על ידי המוסד הציבורי עצמו. ג. השימוש במקרקעין,



שריפת ספרים אינה פוסלת אותם אוטומטית ע"ש 5054/05 איברהים סובחי נ' מנהל מע"מ ירושלים

ביום 30.11.03 נספרו צמיגים בקונטיינר אחד והספירה היתה אמורה להמשך בימים הבאים. כך גם קבע ביהמ"ש, כי גם עמדת המשיב בנושא אחד מסוגי הצמיגים קיצונית, שעה שהמשיב לא הכיר אפילו בצמיג אחד הנכנס לגדרה.

◆ סופו של דבר קבע ביהמ"ש, כי: "בנסיבות אלו התרשמותי היא כי הועמדו לפני המערער באטימות דרישות גבוהות מהנדרש", לפיכך הגיע ביהמ"ש למסקנה, כי ראוי שסיומו של התיק לא יבוא ע"י מתן פסק דין, אלא בדרך של פשרה שבגדרה תבחן השומה מחדש ע"י המשיב.

תוצאה:

◆ "במצב דברים זה מוטב שהמשיב יגמיש עמדותיו במגמה לפתור את המחלוקת".

ניתן ביום 21.6.09

ב"כ המערער: עו"ד ד. קמחין, עו"ד א. גורמן.

ב"כ המשיב: פרק' מחוז י-ם.

◆ המשיב ביקש לפסול את ספריו של בעל עסק למכירת צמיגים מאחר וספרי העסק נשרפו בשריפה.

ביהמ"ש המחוזי בי-ם, כב' הש' מ. מזרחי:

◆ כפי שקבע ביהמ"ש, גישת המשיב טעונה בחינה מחדש בשל הקושי שמעוררת עמדתו: מחד המשיב מכיר בטענת המערער שפרצה שריפה בעסקו (או למצער אינו מכחישה), ואף נשרפו ספריו. מאידך מעלה המשיב טענת אי ניהול ספרים בשיטה הכפולה המצדיקה פסילת ספרים (כאשר לא הובהר על מה היא מיוסדת, שהרי הספרים נשרפו), ובנוסף התעלם המשיב ממסמכים שהושגו ע"י המערער במאמציו לשחזר את התמונה החשבונאית שאבדה בשריפה.

עפ"י ביהמ"ש, התעלם המשיב מנתונים כגון: חשבוניות שהפנו לתעודות משלוח שהמערער השיגם ע"י פניה לאחרים. תמוה גם שהמשיב לא התחשב בעובדת השריפה לעניין ספירת המלאי. המשיב טען שנתון שריפת הצמיגים לא רלבנטי שכן השריפה אירעה בתאריך 1.12.03 בעוד שספירת המלאי היתה בתאריך 30.11.03, וזאת בשעה שהמערער הבהיר כי

דחיית טענה לאבדן ספרים בשריפה

ע"ש 1552/07 ע.מ באבי (1999) בע"מ נ' אגף המכס והמע"מ אשדוד

בשלב כה מאוחר, יחד עם העלאת הטענה רק לאחר הוצאת השומה - יש בהם להביא לכלל מסקנה לדחות את טענת המערער, לפיה לא הציגה את הספרים למשיבה מחמת שריפה.

בית המשפט הנכבד סקר בפסק הדין שבעה מזכרים שונים שערך המשיב ואשר בכולם, אין כל אזכור לשריפה הנטענת, הגם שזו התרחשה, לכאורה, חודשים לפני השיחות הללו, ויתרה מכך - הועלו בהם טענות שונות, מגוונות וקונקרטיות לאי-המצאת הספרים, כפי שנסקר.

◆ למותר לציין, כי לא הוגשו מטעם המערער כל מסמכים או ראיות אחרות המעידים על השריפה, כגון פנייה לחבי הביטוח באשר לנזקים שנגרמו למערער כתוצאה מהשריפה, או הבאת עדים כלשהם לביסוסה.

◆ מכאן - שלא עלה בידי המערער להוכיח ולשכנע כי ספריה אכן הושמדו בשריפה הנטענת, וכי זוהי הסיבה שאלו לא הומצאו למשיב. אין באמור לשלול קיומה של שריפה במקום, אך אין לקשור בין השניים כפי הנטען על ידה. לכן, יש לקבוע, כי בדין נפסלו הספרים ע"י המשיב.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום: 18.6.2009.

ב"כ המערער: עו"ד א. ניסים.

ב"כ המשיב: עו"ד י. פנש.

◆ המערערת מפעילה נגריה. לאחר ביקורת שנוהלה מטעמו של המשיב אצל המערער, נפסלו ספרי עסקה, וזאת משאלו לא הוצגו למשיב, גם לאחר דרישות חוזרות ונשנות, ובשל כך לא ניתן היה לאמוד את מחזור עסקאותיה. המערערת הגישה השגה על ההחלטה, וזו נדחתה לגופה, מנימוקים שפורטו שם, ועיקרם אי-המצאת חומר ומסמכים רלוונטיים שיש בהם לתמוך בטענותיה.

◆ **לטענת המערער, בשל שריפה שהתחוללה בעסק הסמוך לה, ושהתפשטה גם לנגריה, נשרפו ספרי הנה"ח שלה, ובשל כך נבצר ממנה להציגם בפני המשיב. לשיטתה, היא העלתה גרסה זו כבר בשלבים מוקדמים, בפני המשיב, אולם המשיב לא העניק לטענה את המשקל הראוי, לא בדק אותה ולא ייחס לה את המשמעות המתבקשת בקביעתו. היא גם משליכה יתרה על חוסר סדר ברשות הכיבוי, שבעטיו לא נמצא תיעוד לשריפה הנטענת.**

◆ **לטענת המשיב, המערערת נמנעה מהצגת ספריה, אף-על-פי שנדרשה לעשות כן פעמים רבות, מסיבות השמורות עמה, ושאינן קשורות לשריפה הלכאורית. לשיטתו, טענת השריפה הועלתה ע"י המערערת רק בשלב מאוחר, לאחר שהוצאה לה השומה, ומסמך המעיד על כך, נמסר רק במועד ההוכחות.**

בימ"ש המחוזי בבאר שבע, כב' הש' א. ואגו:

◆ המסמכים שהוגשו על ידי המשיב, או ליתר דיוק - היעדרם של אותם מסמכים, והנסיבות להצגתו



עשרות מסעדות נחקרו

ביום 23.6.09 נערך מבצע ביקורת ואכיפה על ידי **משרדי מע"מ תל אביב 1 ותל אביב 2** ובסיוע **מחלקת חקירות מכס ומע"מ ת"א**. המבצע התמקד בענף ההסעדה בדרום תל אביב ובחולון, ובסריקות במרכזים מסחריים בחולון וכן בגביית חובות שוטפים. במהלך המבצע נסרקו ובוקרו 82 עסקים ברמות שונות של ביקורת ראשונית, החל מרישום תקבולים וכלה בבדיקת ניהול ספרים, בחלק מהעסקים נערכו קניות ניסיון. במבצע נטלו חלק 40 עובדים. הממצאים העיקריים:

ב - 4 מסעדות נמצאו הפרשים בספירת הקופה; בעל מסעדה נהג, באופן שיטתי, לרשום רק את התקבולים הנמוכים...; בעל מסעדה ניהל 2 קופות: האחת קופה רושמת והאחרת קופה "שחורה" שנמצאה בפאוק' הצמוד לגופו. במהלך המבצע נגבו 1,913,454 ₪ מבעלי חוב.

2 עו"ד חשודים

עפ"י הודעת רשות המסים, במהלך בדיקת 2 עסקאות, האחת ברח' מלצ'ט והשנייה ברח' שפינוזה בת"א, על ידי משרד מיסוי מקרקעין ת"א, התעורר חשד, כי 2 עורכי דין ממרכז הארץ, חשודים בעבירות על חוק מיסוי מקרקעין. עפ"י החשד, החשודים עברו על חוק מס שבח וכי יצרו מצג שווא כלפי מיסוי מקרקעין, כדי להתחמק ולהימנע מתשלומי מס שבח ומס רכישה. על פי החשד, בדיווחים שהוגשו למיסוי מקרקעין, שחלקם נמסרו על גבי טפסים לא מתאימים, לא צוינו פרטים חיוניים לעריכת השומה כמו עובדת קיומן של זכויות בניה, דרישת פטור במקום בו לא הייתה זכאות לפטור. יצוין כי אחד מעורכי הדין (חשוד 1) חשוד בביצוע העבירות ואילו חברו (חשוד 2) חשוד בסיוע.

לשכת רו"ח מתכוננת לבחירות

לשכת רואי החשבון פרסמה לוחות זמנים ומיקומי קלפיות לבחירות לנשיא הלשכה, לוועד המרכזי, לחברי הוועד במרחבים ובסניפים, לנציגי המרחבים בוועד המרכזי ולאסיפות הכלליות, כפי שאושרו בישיבת הוועד המרכזי מיום ה- 23.6.09

קמפיין נגד מעלימי מס

רשות המסים יצאה בשבוע האחרון בקמפיין בטלוויזיה נגד מעלימי המסים בסיסמא: "העלמת מס היא פשע פלילי ופשע חברתי". מטרת הקמפיין, שישודר בערוצי הטלוויזיה 1,2,9,10 ובערוץ הספורט, לעודד שינוי בעמדות הציבור ביחס למעלימי מס ולהעניק רוח גבית למבצעי הביקורת והאכיפה הנערכים ע"י הרשות. לדברי מנהל רשות המסים, **יהודה נסרדישי**, הקמפיין נועד להתמודד עם התופעה לפיה עבירות המס אינן נתפסות בעיני חלק ניכר בחברה כעבירות חמורות ולעורר את הציבור לחשיבה מחודשת, על הדרך בה הוא מתייחס אל עברייני המס. לדבריו, לצד העבירה על הוראת החוק, מי שמעלים מס מבצע עבירה כנגד החברה ועל החברה לנהוג בו בהתאם. הכוונה היא לחדד באמצעות הקמפיין את העובדה, כי עברייני המס הוא למעשה "טרמפיסט" על גבם של משלמי המסים כדין. בעוד, לממלאים את הוראות החוק יש זכויות וחובות, מעלים המס, נהנה מהזכויות ומהשירותים הציבוריים אותה מעניקה המדינה מכספי משלמי המסים, זאת מבלי שהוא נושא בעול המשותף. תשדיר הטלוויזיה, הופק על ידי לשכת הפרסום הממשלתית.

אי רישום תקבולים בפ"ת

משרד פקיד שומה פתח תקווה, ערך בשבוע שעבר מבצע ביקורות ניהול ספרים, במסגרתו נערכו 86 ביקורות בתחום שיפוטו של המשרד. 24.4% מהמבוקרים לא רשמו תקבולים ואצל 16.3% נמצאו ליקויים מהותיים בניהול ספרים. מטרת המבצע היא עריכת ביקורות ניהול ספרים במטרה לבדוק רישום תקבולים וניהול ספרים כחוק, מסירת הודעות לחייבים על מחדלי גביה, אי הגשת דוחות ואי היענות לדרישה להצהרת הון וביצוע עיקולי רכבים ומיטלטלין לסרבני תשלום מס. ביום שישי לפני המבצע נערכו קניות ביקורת מוקדמות וסמויות. 12 צוותים ערכו ביקורות בענפי מסחר: הלבשה, הנעלה, מסעדות, מספרות, פירות וירקות, מכולות, מוניות שירות, נגרות, מוסכים, אולמות אירועים, מאפיות וקיוסקים. ביום המבצע נגררו 8 כלי רכב של חייבים ובמקרה אחד בוצע עיקול מיטלטלין. 13 חייבים שילמו את חובם מיד עם בוא המעקלים, סך הכל 172,000 ₪.



מס פקס מערכת ושיווק: רוך מנחם בדין 132, מגדל עזריאלי 1
תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת ניליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.